

[Høning Philipsen.]

Lad mig slutte mine bemærkninger med at sige, at vi meget gerne medvirker til dette lovforslags gennemførelse, og vi anbefaler dets overgang til tredje behandling.

Boligministeren (Helge Nielsen): Mindretallet udtaler i betænkningen, at der med lovforslaget om forhøjelse af realkreditlovens lånegrænse for det almennyttige byggeri lægges grund til nye og store boligpolitiske problemer. Det er min opfattelse, at lovforslaget netop vil kunne fjerne en af de væsentligste hindringer for fuld udleje af nybyggeriet, nemlig det høje beboerindskud, og dermed være med til at afhjælpe de boligpolitiske problemer i form af tomme lejligheder. Tværtimod ville disse tomme lejligheders antal blive ved med at vokse støt; hvis ikke regeringen havde grebet ind bl. a. med det forslag, der her ligger til behandling.

Må jeg til hr. Svend Jakobsen sige, at jeg deler for så vidt den fremsatte beklagelse — det er også en beklagelse, som andre har været inde på — vedrørende de øvrige ønskede ændringer i realkreditloven, som jeg forstår at der er større og bredere interesse for end for det her foreliggende lovforslag, nemlig spørgsmålet om at lette generationsskiftet ved at give mulighed for at yde længere lån til parcelhuse, ejerlejligheder og rækkehuse, i det hele taget til ejerboligen, ligesom problemet med at give bedre lånemuligheder til udvidelser og til forandringer i huset også nyder en vis velvilje. Jeg kan sige, at der formentlig ligger en række andre problemer, som det vil være nødvendigt at drøfte, når realkreditloven forhåbentlig hurtigt i den kommende samling kommer op til en fornyet drøftelse.

Hermed tror jeg, jeg har svaret fru Clara Munck på spørgsmålet om det, som fru Clara Munck kaldte løfteparagraffen i betænkningen. Der arbejdes altså med disse ting, og jeg håber at få en snarlig afgørelse fra kapitalmarkedsrådet — eller en udtalelse, afgørelsen skal jo træffes af regeringen.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet om selvfinansiering og hævdet, at dette forslag modvirker de eventuelle opsparringstendenser. Hr. Høning Philipsen har været inde på en omtale af dette, og jeg vil sige, at der er jo ikke i forhold til landsbyggefonden sket nogen egentlig ændring i selve hovedsigtet med loven. Den har tidligere betalt disse 2 pct. og skal fortsat i hovedtræk betale disse 2 pct; den eneste ændring, der i realiteten er sket, er at lejerne kun skal betale 3 pct. i stedet for de hidtidige 6 pct. Dette har vi ment er afgørende for mulighederne for at leje de store tomme lejligheder ud og for også fremover at kunne klare hele problematikken.

Fru Clara Munck var inde på spørgsmålet om henvendelsen fra FTF, og jeg vil da også her give udtryk for, at spørgsmålet om de ansattes repræsentation er vel nok et spørgsmål, som skal løses i en større sammenhæng. Vi drøftede jo spørgsmålet om denne repræsentation i sin tid i realkreditudvalget meget nøje med FFTs repræsentanter, og man fik muligheden via samarbejdsudvalgene. Jeg har set ud af pressen, at Forenede Kreditforeninger også er gået så langt, at de har givet en frivillig repræsentation i deres bestyrelse for nogle af disse medarbejdere. Om andre af kreditforeningerne vil gå samme vej med frivillig repræsentation, kan jeg ikke vide noget om, men jeg tror, spørgsmålet skal løses i sammenhæng med spørgsmålet om bankerne og sparekasserne og repræsentationen her, hvor jeg ved, at der er kommet henvendelse også fra FTF til handelsministeren i forbindelse med den kommende ændring i sparekasse- og banklovgivningen.

Nu vil man igen ligesom prøve at sætte truslen op over for parcelhusene. Jeg ved ikke, om det er en særlig konservativ fornøjelse, for det er jo efterhånden kun de konservative aviser og de konservative politikere, der giver udtryk for, at vi andre nu vil jage parcelhusejere fra hus og hjem. Jeg har ikke én, men mange gange givet udtryk for, at det er der ingen grund til ængstelse for.